

дени, отговоръ. И така, събра са едно събрание отъ 200 първенци на народѣтъ подъ прѣдсѣдателство на великия везиръ, който описа вѣрно и безпристрастно изображеніята на състояніето, безъ да укрива ни пай малко опасноститѣ и нещастіята, на които единъ или друго възможно да са изложи отечеството, като отблъсне посяхитѣ желанія на Европѣи.

Събраніето, сѣдѣ дълго съзвѣсяване, отъицари прѣдложениата на Европѣи, като обаче се прѣдпочита да прѣтърпи по тѣжкия жертвы и да ползѣ срѣщу по голѣмъ опасността, нежели да склоня униженіето на отечеството. Сѣдѣ потвържденіето отъ Султана на тѣзи рѣшенія на Събраніето, отоманскитѣ вѣзномощности пріеми заповѣда да повѣстѣятъ на Конференціята, че императорското правителство се намира въ тѣхнѣ голѣмъ нужды да отивари прѣдлагащитѣ точки. Тѣзи заповѣди изпълни вѣзномощницитѣ въ звѣстѣніето отъ салбоотъ, като извѣстѣяхъ се вѣрвременно на своитѣ европейски събрания, че императорското правителство вмѣсто дѣлтионилъ точки прѣлага да са съставлятъ дѣлкомасія отъ Мосюманы и Христіанъ, избѣрваря свободно отъ жителитѣ, и отъ които едната се бѣде прѣдпрѣдѣлена за Херсеговинѣи и Босня, а другата за вилаетитѣ Дунавскій и Одринскій, и снабденъ се пълномощіе равно на оуи, което Европа искаше за международнитѣ комисіи. Иего тѣи, отоманскитѣ вѣзномощности, вѣзномощитѣ

[illegible]

рунами че сме изпълнили свещеник дълга
ност, като са съпътствали на един псеки
ни, които пилат за основа докачението н
нашата киріархія и продажбата на неса
испослестях на народа.

Приглашават ни прѣпосъ отъ послѣдні
протоколъ на Конференціята и призоваватъ
инимати на върху словою на генерал
Игнатіа, събранието на което са намѣри
въ протоколъ.

Като говореше генералъ Игнатіа въ им
то на всички сп събрати, изказа въ свѣ
неожиданъ напреженъ за денешнѣтъ п блу
души съдѣлано отъ несполуката на Кон
ференціята п за осаждаването на наш
тъ Консептуіалъ. Азъ прѣдизначавъ ош
ности отъ тѣзи рѣчи, които могатъ да пр
дизначатъ критики или противорѣчія, но
мога да прѣвпиймъ въ мѣтаніе оныя нѣст
което обвиняватъ отоманскитъ Државъ
е нарушила народнитъ права, които и
свързватъ съ европейскитъ фамилии, п
е динила отъ длжноститъ п оправданитъ
кото водятъ туй състояние. Мислятъ за н
възможно че такъвъ може да бъде мисл

на Европа и че едно съгласуване между
Съюза и Турция върху един въпрос
скание членъ бы было достатъчно за да уни-
чтожи или да направи сушнително въздане
тото прѣвъ двадесет години здание. Исто-
очниѣе може да са отаде и на други
заплашители думы, които зарече прѣста-
витель на Россіи. Не е възможно Евро-
па отаде че Турция не може да

и постановления, които ся позволени за всички независими Държави, и то по следстви

на разпознаване, което, колкото опасно и да не може обаче да има за съществително разваляне на международното право.

Изяснението на генерала Игнатиева, ставало вън крайта на Конференцията, докарва отоманският пълномощник със поактивни съвети: «Събъ другъ»; и най десно би било тѣмъ да отбѣлзвѣтъ едно по едно казанитѣ отъ генерала, за да си покаже що е прѣтупниченъ въ тѣхъ, ако не мислѣхъ че трѣбване да отбѣлзвѣтъ внимателно отъ туй мѣсто, което ги постави генералътъ. Но работитѣ за които говорѣхъ тогѣвъ, нѣмахъ малко отношение къмъ главния прѣдметъ на Конференцията, а тогѣвъ отстолахъ отъ нейнитѣ дѣла, щото отоманскиятъ пълномощникъ състо

хъл, за иждаро, като достигнал хъл до последните граници, да приемъл чак. Прѣдставителствалъ на другѣтъ Силы посудаваха тѣхните примѣръ, и найъ е позволено щото въ тугоу мълчаніе да припознаемъ сумнителенъ знакънахъ изъ упаваніе, съ което тѣ посудаваха изъ прикритіята на генерала Игнатіева, съ изрѣкава псалтиъ на своитѣ събрата.

В. Порта не е да не владѣа опасноститѣ на своето положение и млчноститѣ които маже да докара нещаститѣ неходъ на Конференціята хъл. Но ти втрува, че Европа не ще направи по труги неинѣтъ слѣдствіята, като ѣхъ съгласно отговорилъ за такпознотъ съ своитѣ сѣдѣтели и членове.

и външнѣ, въсѣданѣ на означеното на дѣхъ мѣ-
ста, въ колѣто дѣйствиелѣна полза прѣмъ
разсѣкуванѣ, и колѣто поради чувствѣно
общѣно неодобренѣ, о колѣто быхъ са прѣ-
пѣхъ, много бѣхъ повредѣни, ако имперѣ-
торскѣо правѣтелство по погрѣхъ бы гѣ
прѣло, като не мѣри за народѣно достѣпнѣ
А струѣ ли са, че е невѣзѣмно поради то-
ва да изгубѣмъ симпатѣиѣ на Европѣ.
Умоляѣте са, г. Госпѣлинѣ, да прочетѣтъ
настоящѣо на министѣра на външѣнѣ дѣ-
ла и да му оставѣтѣ прѣкъсъ отъ него.

Прѣмѣте и проч. Сафетѣ.

